

Ef. 2:11-22

Enderrocant Murs. L'església com una nova humanitat.

11 Per això, recordeu que, en altre temps, vosaltres, pagans de naixement, éreu anomenats incircumcisos pels qui es diuen de la circumcisió, ja que porten en la pròpia carn una marca feta per mans d'home. 12 En aquell temps vivíeu separats de Crist, privats de la ciutadania d'Israel, forasters a la promesa i a les aliances. Vivíeu en el món sense esperança i sense Déu; 13 aleshores éreu lluny, però ara la sang del Crist us ha apropiat.

14 Ell és la nostra pau. De dos pobles n'ha fet un de sol, destruint el mur que els separava 15 i abolint amb el seu propi cos allò que els feia enemics: la Llei amb els seus manaments i preceptes. Així ha posat pau entre tots dos pobles i, en ell, n'ha creat un de sol, **la nova humanitat**. 16 Ha fet morir en ell l'enemistat i, per la seva mort en creu, els ha reconciliat tots dos amb Déu i els ha unit en un sol cos. 17 Ell ha vingut a anunciar la bona nova de la pau: la pau a vosaltres, que éreu lluny, i la pau als qui eren a prop. 18 Per ell, uns i altres, units en un sol Esperit, tenim accés al Pare.

19 Ara, doncs, ja no sou estrangers o forasters, sinó ciutadans del poble sant i membres de la família de Déu. 20 Formeu un edifici construït sobre el fonament dels apòstols i els profetes, que té el mateix Jesucrist per pedra angular. 21 Sobre ell, tota la construcció es va alçant harmoniosament fins a ser un temple sant gràcies al Senyor. 22 Per ell, també vosaltres heu entrat a formar part de l'edifici, fins a ser, gràcies a l'Esperit, el lloc on Déu resideix.

BCI

13 En canvi ara, en Crist, vosaltres, els qui abans éreu lluny, heu esdevingut propers per la sang de Crist.

14 perquè ell és la nostra pau, el qui ha unificat ambdós pobles derrocant la paret divisòria que els separava, 15 abolint, en la seva persona, la Llei dels manaments i preceptes, **per crear en si mateix un sol home nou** a partir dels dos, fent les paus; 16 i els va reconciliar tots dos amb Déu, fets un sol cos per mitjà de la creu, matant la discòrdia en si mateix.

BEC

Introducció

Fins ara, en les 7 primeres classes hem acabat la primera part (La nova vida en Crist) del primer bloc (La Nostra Riquesa en Crist -Efesis 1-3-). Durant les properes 3 setmanes (classes 8 a 10) veurem la segona part del primer bloc: La nova societat en Crist.

La nova societat en Crist, és una sola i nova humanitat a on s'enderroquen murs que deixen pas a la concòrdia com a marca de l'església, una comunitat reconciliada amb Déu.

2:11-13 En Crist tots hem estat fets propers a Déu

Un mur infranquejable separava als jueus dels gentils. Especialment els jueus rebutjaven als gentils, per un sentiment de superioritat al ser el poble escollit per Déu i per l'efecte d'una animadversió mancada de misericòrdia. La circumcisió era una marca de pertinença al poble de Déu, de proximitat amb Déu. Els gentils eren els que no eren israelites, un gentil podia ser creient en Déu i circumcidat-se, el que el convertia en prosèlit jueu, no en israelita. Per això els gentils son aquells que hi eren lluny (alienats) de Déu. No només estaven mancats de la marca de la circumcisió, sinó que per naixement eren exclosos del poble de Déu. Vers 12. "En aquell temps vivíeu **separats** de Crist, **privats** de la ciutadania d'Israel, **forasters** a la promesa i a les aliances. Vivíeu en el món **sense esperança i sense Déu;**"

Jesús mor a la creu pel perdó dels pecats de tota la humanitat. *V. 13 aleshores éreu lluny, però ara la sang del Crist us ha apropiat.*

Jesucrist és el fi de l'alienació/llunyania/exclusió de Déu, tothom pot tenir comunió amb ell si accepta l'obra de Crist a la creu, en altres paraules si rendeix o "circumcida" el seu cor per Déu.

2:14-17 Crist és la pau i la reconciliació

L'abolició del mur que separava a gentils i jueus construeix la pau i una nova realitat: la nova humanitat, un sol cos/poble que en Crist. Això constitueix una bona nova que es anunciada a llunyans i propers per que es moguin en la pau que opera el Crist.

2:18-19 En Crist tenim entrada a la família de Déu

Per Jesús i en un sol Esperit, tenim accés al Pare. EL Déu trino fa un gir en la historia de la salvació. De forasters passen a ser ciutadans d'enemics a germans, membres de la

família de Déu.

2:20-22 Crist és la pedra angular de l'edifici espiritual

La nova societat de Déu no necessita un edifici sagrat. El nou temple, no és una carcassa de pedra, son les persones que posen la seva vida sobre el fonament dels apòstols i profetes i així es van alçant harmoniosament i es constitueixen en el lloc a on Déu resideix gràcies a l'ES.

Per pensar.

L'església que ens explica Pau, és l'església històrica d'Efes?

Es l'església que es "ontològicament"?

Com es l'església actual?

Sabem quantes denominacions cristianes hi ha al món? Que passa amb la unitat?

Sabem quants conflictes eclesials hi han hagut i existeixen avui? Que passa amb la pau i la reconciliació?

Podem superar, corregir l'individualisme, la tendència a fer grups d'afinitat?

Com podem tenir una perspectiva més ampla del Regne de Déu avui?

Creus que tenim un excés de pragmatisme que no ens deixa apreciar la totalitat de la obra de Déu en l'església?

"Al dejar que Pablo forme nuestro entendimiento sobre lo que ocurre en la iglesia, lo que nos llama la atención es que, principalmente, la iglesia es la actividad de Dios en Cristo mediante el Espíritu Santo. Dios y Jesús son el sujeto de nueve verbos activos que nos dicen lo que está ocurriendo en la iglesia: Jesús es nuestra paz (Ef 2:14), nos ha hecho uno solo (v. 14), derribó el muro de enemistad que nos separaba (v. 14), anuló la ley (v. 15), creó una nueva humanidad (v. 15), hizo la paz (v. 15), reconcilió (v. 16), dio muerte a la 'enemistad (v.16), proclamó paz (v. 17). Y en la medida en que estamos incluidos en la acción, ella no es algo que hacemos nosotros, sino que es algo que es hecho en nosotros. Pablo usa cinco verbos pasivos para decirnos cómo somos incluidos en la acción: somos acercados (v. 13), el Espíritu nos da acceso (v. 18), somos edificados sobre el fundamento (v. 20), somos unidos (v. 21), somos edificados juntamente (v. 22). Simples cópulas nombran las identidades que adquirimos a través de la acción de Dios. Se nos identifica como ciudadanos y miembros de la iglesia. Cuando somos atraídos hacia la acción, es Dios quien lo hace. Adquirimos nuestra identidad no por lo que hacemos, sino por lo que ha sido hecho en nosotros."

E Peterson pg 110 (antes de Iglesia ontològica)